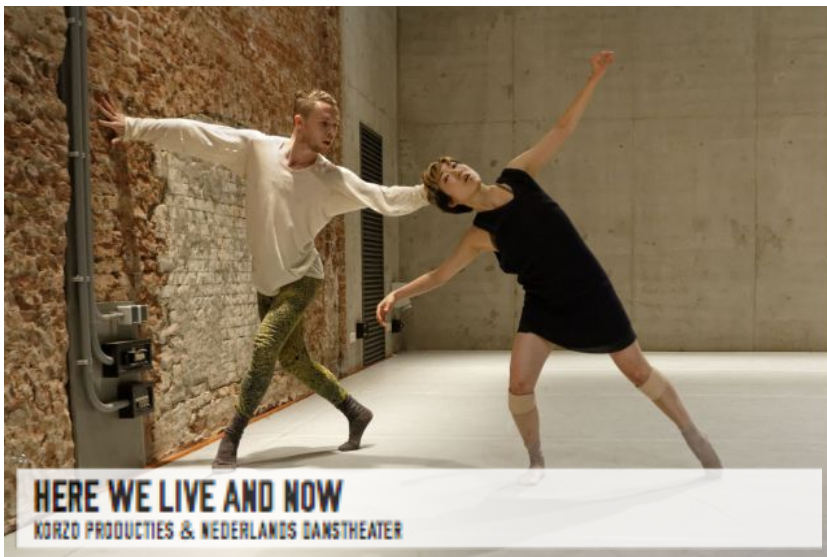

THEATERKRANT

RECENSIE

★★★★☆ DANS

22 NOVEMBER 2013 - KORZO THEATER, DEN HAAG - SPEELLIJST

JONGE CHOREOGRAFEN PRESENTEREN PURE DANS

Door Marcelle Schots gepubliceerd 29 november 2013

Eenmaal per jaar presenteert Korzo producties werk van Haagse choreografen in het programma *Here we live and now*, inmiddels doet Korzo dit samen met het Nederlands Danstheater.

Jérôme Meyer en Isabelle Chaffaud maakten met *Le jeune homme et la mort* een bewerking van het gelijknamige ballet van Roland Petit uit 1946. De choreografie van Meyer en Chaffaud is momenteel ook in het Dansclick-programma te zien dat door Nederland toert. Als uitgelopen tranen druppelt zwarte verf gedurende de voorstelling traag over een lange witte baan naar beneden. Een strop hangt boven een andere witte baan op de vloer. De levensweg van danser Rémi Benard, de jongeman in *Le jeune homme et la mort*, ligt bezaaid met twijfels en worstelingen. De van top tot teen in het zwart gestoken Isabelle Chaffaud slingert aan de strop, danst achter het transparante zwarte doek en probeert hem regelmatig in haar klauwen te krijgen. Het hiernamaals lonkt en dreigt. Naast de zwarte schim en de strop kijkt de jongeman de dood ook nog letterlijk in de ogen tijdens een rondedans met een schedel. Zo laat deze theatrale benadering van *Le jeune homme et la mort* helaas maar weinig aan de verbeelding over.

Karyn Benquet danste net als het choreografenduo bij het NDT, al stopten zij en Spenser Theberge pas recentelijk. Ook *Sorrow* van Benquet heeft een zwaarmoedige thema, maar zij maakt een puur fysieke vertaalslag. Op een kaal toneel komt de innerlijke wereld van drie mannen en de wijze waarop zij zich tot elkaar verhouden tot wasdom. Benquet speelt met verschillende bewegingstalen, toch vertoont haar dans het meest verwantschap met het werk van William Forsythe. Met het korte en kernachtige *Sorrow* maakt Benquet indruk.

Wensdroom of werkelijkheid? Hoe de menselijke geest een eigen invulling kan geven aan herinneringen, schetst Jasper van Luijk in *Of unsound mind*. De reeks duetten heeft een fragmentarisch karakter waarbij de ruimte telkens opnieuw wordt ingedeeld door de verrijdbare spotlights. Ook Van Luijk toont pure dans, die moeiteloos onder zijn handen lijkt te ontstaan. Misschien het meest opmerkelijk is dat *Of unsound mind* zich prima mengt met het werk van de overige choreografen, waaruit hun NDT-achtergrond duidelijk te herleiden is.

Tegenover het introspectieve karakter van deze drie *Here we live and now*-choreografieën stelt Spencer Theberge de buitenwereld centraal, in het bijzonder het onvermogen om controle uit te oefenen op wat er om je heen gebeurt. De witte berg op het toneel waaronder Theberge zich aanvankelijk verschuilt, lijkt een eigen leven te hebben. Ook de twee dansers benaderen elkaar op sommige momenten alsof ze afkomstig zijn uit een ander universum. *I saw she saw* van Theberge maakt nieuwsgierig, met de klakkende geluidjes die danseres Arika Yamada produceert en de absurdistische benadering, maar weet de aandacht niet de hele voorstelling scherp te houden.

Foto: Robert Benschop

Plaats een reactie

Uw e-mailadres zal *nooit* gepubliceerd of gedeeld worden. Verplichte velden zijn gemarkeerd met *

Reactie

Naam *

E-mail *

Website

Plaats Reactie

@Theaterkrant 2017

LET OP: op deze recensie rust auteursrecht. Voor geheel of gedeeltelijke overname, in welke vorm dan ook, is vooraf toestemming nodig van de uitgever.

ELDERS

Nog geen andere recensies

SPEELLIJST

De eerstvolgende drie speelbeurten van deze voorstelling:

[Volledige speellijst](#)

VERWANTE ARTIKELEN

- [Brand New #3](#)
- [Zilveren Stadspenning voor Ton Wiggers](#)
- [The makers present: Dance](#)
- [Here we live and now](#)

TAGS

[isabelle chaffaud](#), [Jasper van Luijk](#), [jerome meyer](#), [Karyn Benquet](#), [Spenser Theberge](#)